

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 14 - 15 - 1971 - årg. 12 - pris kr. 2:50 (befriad från moms)

LITTERATURMISSION I SPANIEN

**”...och på jorden skall ångest komma över folken, när de står rådlösa inför havets och vågor-
nas dån. Människor skall dö av skräck och ångest för det som skall övergå världen, ty himla-
makterna skall skakas. Och då skall de få se Människosonen komma i skyn, med stor makt och härlighet. Men när detta börjar ske, res er då upp och lyft upp edra huvuden, ty då är er befrielse nära.”**

Luk. 21: 25—28

”Amen. Kom, Herre Jesus!”

Upp. 22: 21

Under ekarna på Johannelund

Omgivet av knotiga ekar och inbäddat i lummig grönska ligger maranataförsamlingens nya "hem". En lantlig idyll endast några stenkast från storstaden.

Många nyfrälsta samlas där till bibelundervisning och vägledning vidare på frälsningens väg. Speciella möten för nyfrälsta har hållits, då broder Arne Imesen undervisat om elementära frälsningssanningar, pånyttfödelse och efterföljelse.

I söndags döptes fem ungdomar till Kristus. De döptes i en provisoriskt iordningsställd dopgrav i parken i Johannelund. Människor ur skilda kategorier och med skiftande bakgrund, men alla hade de mött Jesus Kristus.

Utan att riktigt veta vad det var eller förstå innebörden blev en syster döpt i den helige Ande. Stående i dopgraven, med lyftade armar lovade hon Jesus, uppfylld av en kraft hon inte förstod, men kände att hon behövde och barnsligt tog emot.

Nyfrälsta, frälsningssökande kompisar samlas tillsammans med troende vänner ute i Johannelund. Man sitter ute i parken, småpratar, läser bibeln, sjunger och ber. Helt enkelt umgås på ett befriande enkelt och naturligt sätt.

Vi som varit med och sett något av nytestamentligt församlingssliv ta form har gripits och fascinerats över vad vi fått vara med om.

En familjegemenskap av ett unikt slag har utvecklats där. Många nyfödda barn behöver omvårdnad och hjälp att utvecklas till kristna personligheter, ledas vidare på frälsningens väg.

Aldrig någonsin kan man blunda för att det följer ett väldigt ansvar att fostra och ta hand om barn, hjälpa dem, ge dem gemenskap och vård. Inte heller kan vi blunda för att det kräver något av oss. Heltidsengagemang, kärlek och tålmod. Men det ger också oändligt mycket. Också i det andliga livet. Där fungerar livets lagar på samma sätt. Lika enkelt. — Lika allvarligt.

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

Kommentar till omslagsbilden

Kvinnan på omslagsbilden får representera kategorin "de fattigaste" bland de fattiga i Spanien. Med en inkomst av ungefär 78 öre per dag kommer hon upp till bara 1/10 av minimiinkomst. Det bor inte en enda utlänning i hennes by. Inte heller hittar någon turist vägen dit, så att hon genom dem kunde tjäna lite pengar. Som änka och med barnen utflugna ur "boet" är hon hänvisad till rengörningsarbeten hos mindre bemedlade grannar i landsortsbyn.

Men kvinnan representerar också den del av befolkningen som kanske är mest öppen för evangelium. Mest öppen och mest försummad. Långt ifrån de traditionella, bekväma missionscentra.

"Boet" i detta fall utgöres av ett enda litet kök, där vi flera gånger tillsammans med andäktigt lyssnande grannar framburit glädjebudskapet om Jesus, syndarens och de fattigas vän.

Helge Berntsson

Foto: Per Arne Imsen

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15 varje månad • Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

Brasilien för Kristus

— en presentation

Det är en stor glädje för oss att kunna presentera Malmköpingsveckans avlägsne gäst, pastor Sebastian F Magalhoes, för våra läsare. Under några ljumma sommarkvällar ute på Johannelund har broder Sebastian berättat om det intensiva pionjärarbetet som leds av parollen: "Brasilien för Kristus".

Magalhoes började med enkla gatumöten i mångmiljonstaden Sao Paulo. Efter fem månader arbete kunde man döpa åttio själar till Kristus. Och idag, 12 år senare, står där en Herrens plantering på över tusen medlemmar. Hemligheten till segrarna kanske står att söka i den lille dynamiske mannens påstående: — Jag har aldrig tagit ut semester . . . det gör inte djävulen så varför skulle jag göra det . . .

— — —
Göran Graveleij sammanfattar.

Endast några dagar återstår tills den fjärde Malmköpingsveckan inleds. I år kommer bland många utländska gäster också en broder från Brasilien, *Sebastian F Magalhoes*, en mycket intressant bekantskap. Han är pastor för en stor församling i Sao Paulo — 3,7 milj. inv. — och är en av de ledande bröderna i det riksomfattande arbetet "Brasilien för Kristus", sammanslutning av 1 500 pastorer i Brasilien. Med kallelse från Gud började han för 12 år sedan ett evangeliskt arbete i denna stad. Hans ankomst till den övervägande katolska staden föranledde några att göra en protestlista. Hundratals stadsbor yrkade på att Magalhoes skulle drivas ut ur staden. Aktionen bemöttes emellertid av andra som tyckte motsatsen. Det resulterade i att mer än dubbelt så många krävde att han skulle stanna och Magalhoes stannade. Inte på grund av listorna, men för att Gud hade ställt honom i Sao Paulo. Efter fem månader hade man första dopförrättningen med mer än åttio dopkandidater. I dag är församlingen en skara på tusen vänner.

Pastor Magalhoes har predikoverksamhet i tio andra städer. Genom "Brasilien för Kristus" sänds dagligen över de många radiostationer som finns i Brasilien mer än 200 radioprogram. Dessa evangeliska inslag är Magalhoes med om att utforma.

En annan gren i vår broders verksamhet är ett barnhem, som för närvarande har 20 flickor. Pojkarna placeras ut i fosterhem. Broder Magalhoes håller på att utvidga sitt barnhem. Han har börjat bygga ett trevåningshus som skall rymma hundratalet barn.

Gud har använt broder Sebastian F Magalhoes på ett mirakulöst sätt. Flera tusen människor har han lett igenom till hälsa. Cancer, spetälska, mentalsjukdom, besatthet och många andra band har lossnat genom förbön. En ung, demonbesatt flicka fördes bunden till hans möten. Hon blev frälst, löst och fri, och är nu med i församlingen.

En annan flicka fann hans traktat på gatan. När hon i den läste att han bad för sjuka, tänkte hon på sin mamma som låg dödsjuk på sjukhuset. Hon tog en av sin mors blusar till Magalhoes. Han bad över den. Flickan gick till sin mor med blusen och sade till henne att ta den på sig. På söndagkvällens möte var modern med, fullständigt helad.

En kvinna hade hört att Magalhoes hade bett för två spetälska i hennes hemstad. Hon led av en mentalsjukdom och begärde hans förbön. Då Gud helade henne, visade hon sin tacksamhet mot Gud genom att skänka en tomt på 1 000 kvm till Guds verk.

Malaghoes får ofta på mötena uppenbarelse av Gud om människors sjukdomar. Nyligen uppenbarade Gud i ett möte för honom många sjukdomar. Alla dessa blev helade det mötet. Han har vid tre tillfällen varit med om dödas uppväckande.

Malaghoes är förvissad om att Gud vill göra stora ting även här i Sverige, och församlingarna måste gå in i bön och fasta. Gud har gett nyckeln till väckelsens folk.

*

Vi kan se fram emot en underbar Malmköpingsvecka tillsammans med våra vänner från många länder och vår broder från Brasilien. Gud vill hela och frigöra även i Sverige. Han vill uppenbara sig för oss. Han vill att alla som kommer till Malmköpingsveckan skall få något nytt från himlen. Tillsammans med vår broder tror vi att Gud vill göra märkliga ting. Låt oss stödja honom och alla våra vittnen i förbön, så att alla får vara till stor välsignelse under sin vistelse i vårt land!

Maranatafolket i Sverige Guds frid!

Det är för oss en stor glädje och förmån, att genom vår — för Herrens verk avskilde broder, pastor Sebastian F. Magalhoes — få besöka Eder. Han står nu färdig att avresa till Ert underbara land för att medhjälpa i Ert evangeliseringsarbete och vi sänder med honom denna hälsning.

Men det här brevet är mer än en lyckönskan och mer än ett uttryck för glädje. Det är också en presentation av våra käre broder, pastor Sebastian F. Magalhoes, som av oss är auktoriserad representera arbetet här i Brasilien bland Eder kära syskon i Maranata i Sverige, för att tala om vad Gud gör här i Brasilien, förtälja om alla de tecken och under som sker ibland oss som arbetar i det arbete som går under mottot: Brasilien för Kristus!

Å vår sida väntar vi att han bland Eder skall få informationer och upplevelser att förtälja för oss när han kommer tillbaka från Sverige, ett land som jag så mycket beundrar och längtar till.

Vi uttrycker ännu en gång vår tillfredsställelse att få sända en av våra ledande bröder till Eder för att under en månads tid uppleva gemenskap och få komma till hjälp i arbetet för själars frälsning.

Som grundare och ledare för arbetet här sänder jag mina personliga och alla församlingarnas fridhälsningar till Eder alla trossyskon i Herren Jesu Krist namn och önskar att broder Sebastian skall få bli till en underbar välsignelse för Eder och att Ni å Eder sida skall få bli till välsignelse för honom.

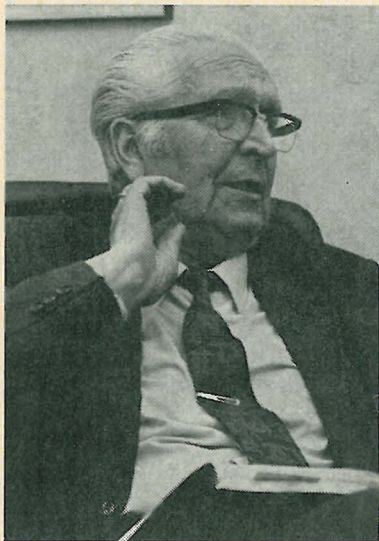
Brodershälsningar

Missionär Emanuel de Mello

**Brev från
Emanuel de
Mello ini-
tiativtagare
och ledare
för: "Brasili-
en för
Kristus."**

»Ekumeniken varslar om Jesu tillkommelse«

Profetisk vecka med *Rein Seehuus*, stod det under rubriken Kyrkor-Religiösa samfund i en stockholms-tidning veckan till midsommar. Det är inte ofta det glimtar till något av levande kristendom i dessa spalter inklämda mellan resebranschen och nöjesindustrin. Häromdagen stod det faktiskt; Dom kallar oss pingstvännar. Ett ansträngt försök till en kvickhet, eller rent av förnyelse, medvetet eller omedvetet urskuldande.

Ämnet för den här veckan var Jesus tillkommelse och de yttersta ting. Profet var, som sagt, Rein Seehuus från Norge. I slutet av konferensen kom missionsfrågan naturligt i centrum, och en rad aktuella missionsländer var representerade.

Första gången broder Seehuus gästade Stockholm var år 1917. 17 år gammal hade han möten med *Lewi Pethrus*. Vid nästa besök, 1920, blev alla lokaler för små, så Pethrus hyrde för säkerhets skull Cirkus ute på Djurgården.

— De ekumeniska tendenserna som kännetecknar vår tid är klart förutsagda i Uppenbarelseboken, sade profeten Rein Seehuus, Norge, under midsommarveckans bibelstudier på Johannelund.

Och det är just enhetssträvandena i den religiösa världen och i det politiska Europa, tillsammans med undret Israel, som utgör de tydligaste tecknen på att Jesus kommer snart.

— Räddningen för det fria väckelsefolket är att dra utanför lägret och att ha Guds Ord som enda rättssnöre.

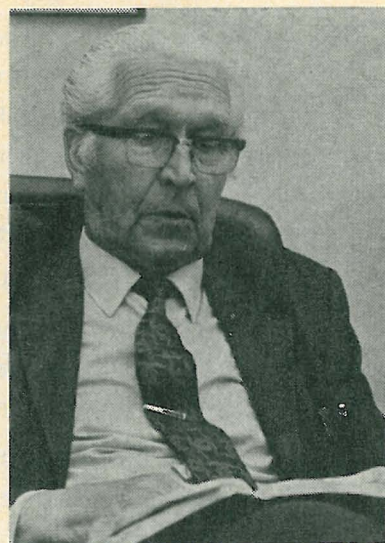
— Ämnet var akkurat det samma som idag, berättar Seehuus, och mycket folk drogs till mötena.

— Pressen var givetvis på plats och en tidning skrev med feta typer: 'Den norske pastorn om-möblerade hela europakartan'. En annan sanningsbefrämjare rapporterade: 'Ärkebiskop Natan Söderblom blev en vädur med två horn', säger Seehuus och skrattar hjärtligt.

EEC var på den tiden ett okänt begrepp, och någon motsvarighet till den världsomspännande ekumenik som Kyrkornas Världsråd utgör fanns icke. Men i unge Seehuus bibel stod det talas om dem båda, och utan att backa för snusförnuf-tig teologi lyfte han fram sanningarna och placerade in dem i rätta historiska och framtida sammanhang.

Idag breder de bägge bålverken ut sig inför alla som har ögon att se med. Och det är det alltmer förenade Europa, den organiserade ekumeniken tillsammans med undret Israel Seehuus utpekar som absoluta tecken på att Jesus kommer mycket, mycket snart.

— Då skall vi ryckas upp från jorden och möta Jesus på en

brusten sky. Det har varit de levande maranatasjälarnas hopp och lära historien igenom. Det är det som skilt dem från världen och sköko-religionen och sporrat församlingen till osjälviskt självinnar-arbete.

Ute på Johannelund har vi samlats två gånger om dagen. Rein Seehuus har samtalat och under-visat med Guds ord och aktuella världshändelser som utgångspunkt.

Efter ett samtalsmöte ställde vi några frågor. Seehuus svarade ge-

Profeten REIN SEEHUUS talar ut om Kyrkornas Världsråd, statssubventionerade samfund och EEC.

nom att hela tiden läsa Uppenbarelseboken, för att sedan, ur dess mönster av bilder och symboler, kartlägga den tid vi lever i.

Vilken roll spelar de ekumeniska rörelserna (Kyrkornas Världsråd m fl) i de yttersta dagarna?

— Uppenbarelseboken 13:11 talar om för oss hur den ekumeniska rörelsen uppkommer. Där berättas om ett vilddjur med två horn, lika

Intervju:

Lars O. Andersson

Bilder:

Per Arne Imsen

ett lamms. Dessa horn betecknar en vacker begynnelse. Barmhärtighet och fred.

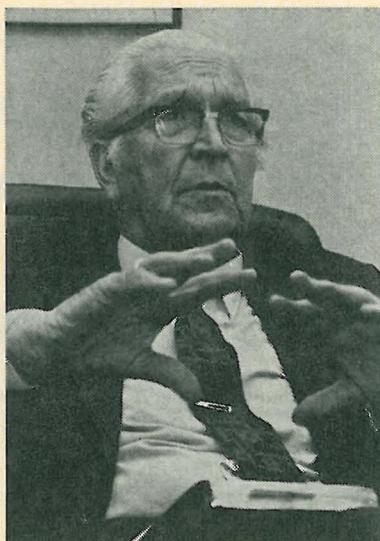
Vilddjuret stiger upp ur jorden = den religiösa världen.

Barmhärtighet — det är kyrkans nödhjälper

Fred — ett välment, stort bedrägeri.

Den ekumeniska rörelsen hade sin upprinnelse i Amerika. Biskopar och präster som offentligt i sina predikningar smådade Gud tog initiativet. Det är skäl nog att förfäras över Kyrkornas Världsråd att veta att antikrister startade det. Intressant är, att samma tid som Israel etablerades som stat tillkom den ekumeniska rörelsen.

Vidare ser vi i Jesaja 23:15 att Tyrus skulle glömmas i 70 år. Efter de sjuttio åren skulle skökan börja spela och sjunga där. I Beirut, som staden numera heter, hade man bara för några månader sedan en konferens för att samla alla religio-

ner under en hatt. En fraktion av Kyrkornas Världsråd var samman kallad. Och märk väl, nästa kapitel i Jesaja skildrar den stora hemsökelsen över jorden...

När Jesus har hämtat sitt folk kommer den falske profeten till makten. I Upp 17:3 ser vi en kvinna sittande på ett djur. Kvinnan är den ekumeniska rörelsen — djuret antikrists rike. Den religiösa ekumeniken kommer att gå i allians med kommunismen. Den falske profeten blir då diktator över hela den religiösa världen.

Vilken väg kommer samfunden att gå?

— Förslag har kommit att ingen som ska få tillstånd att lämna det samfund man fötts in i. (Se Upp 18 om Babylon = fängelse). Och om man ej är registrerad som pastor ansluten till den ekumeniska rörelsen man skall inte få verka i sin egen församling och vägras tillstånd till olika verksamhetsgrenar. Registrerade kommer att förfölja icke registrerade. (Kvinnan har druckit sig drucken av många heligas blod). Och observera, detta kan ske innan han hämtar sin brud — den fria församlingen.

I Norge t.ex. måste varje samfund registrera sig och varje år re-

dovisa sitt arbete för att få statliga anslag och subventioner. Men det säger jag, ropar Seehuus märkbart upprörd, anslag och subventioner är ingenting annat än HORLÖN — SKÖKOLÖN!!

Vår nästa fråga kommer spontant: Vilken blir då den fria församlingens — väckelsefolkets — väg?

UTANFÖR LÄGREN. Mellan de båda blocken, Skökan och Vilddjuret, går brudens smala väg. Jag kan berätta från ett besök i London 1927, när jag sammanträffade med baptisternas president i Storbritannien, Douglas Brown, och frågade: Blir det någon andlig väckelse innan Jesus hämtar sin brud? Brown svarade: — Jesus kommer att rensa sin loge. Vete och agnar skiljs åt. Människor som är medvetna om att Jesus kommer snart går utanför lägret och förenas i ett hjärta och en själ. Det blir en väckelse som driver Guds barn in i Ordet. Det blir en andeutgjutelse av stora mått. Men den s.k. Karismatiska vågen vi idag hör så mycket talas om har ingenting med detta att göra, även om man kan tacka Gud för mycket som sker där.

Slutligen: Hur kan Sverige, som varit ett missionerande land i årtionden, vara så öppet för nyhedendomen?

Det beror på avfallet! Den sanna kristenheten skall vara ljus och

forts. nästa sida

forts. fr. föreg. sida

salt. Men när de kristna sviker sitt uppdrag och saltet mister sin sälta är det allmänna avfallet ett faktum, säger Seehuus och stoppar sin lilla transistorradio i innerfickan och går. Lyhörd för väckelsesignalerna, både från denna världen och den hinsides.

LassO

HASSLÖFÖRSAM- LINGEN I EGEN LOKAL

Som ni för en tid sedan läste i Midnattsropet har Hasslö Fria Församling nu inköpt den lokal vi tidigare hyrt. Eftersom den är i ganska dåligt skick är det vår önskan att reparera den. Bland annat läcker taket och måste med det snaraste ses över. Dessutom saknas tillfredsställande uppvärmningsanläggning varför oljeeldning måste installeras. Till allt detta fordras en hel del pengar.

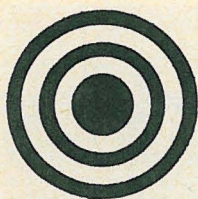
Alla som har möjlighet att hjälpa oss kan insätta sin gåva, stor eller liten, å vårt postgiro nr: 21 17 51 — 3. Hjälpas vi åt med varandras bördor vill Herren välsigna oss ännu mer. Därför, bröder och systrar i Herren, låt oss göra vad vi kan, ty i Jesus Kristus förstår vi allt.

Samtidigt som vi här nedan upptecknar givarna från föregående upprop, vill vi tacka dessa syskon för bidragen och nöska Guds rika välsignelse.

J.V. Stockholm, B.A. Reimyr, L.A. Göteborg, A.J. Laholm, M.G. Trelleborg, J.J. Ronneby, A.S. Stockholm, E.A. A.O. D.O. A.G. Töreboda, A.N. Skärplinge. A.B. Borås, U.P. Töreboda.

**Hasslö Fria Församling
Käre Mörkestöl**

John-Erik Svensson Lewis Karlson

Missionens målsättning i focus:

MISSION FÅR INTE BLI SOCIAL INSTITUTION

Under midsommarhelgen hade stockholmsförsamlingen ett par mycket särpräglade och informativa missionsmöten på Johannelund, i samband med bibelstudieveckan. Tre gästande missionärer som arbetat i tre olika världsdelar blev föremål för en grundlig utfrågning om sitt arbete, sin målsättning och det land de verkar i. Arne Imsen var frågeställare, och Elof Höglund, som arbetar i Etiopien, Helge Berntsson Spanien, samt brasilienmissionär Ernst Högländer var de som svarade. Här följer ett litet axplock från den flera timmar långa intervjun. MR skall publicera missionärernas redovisning, eftersom det angår inte endast konferensdeltagarna, utan alla missionsvänner som vill offra sitt kapital i form av pengar eller arbetsinsats i annat missionsland än Sverige. Här följer endast en av de många frågorna och svaren på den:

Arne Imsen: EFTER VILKA RIKTLINJER SKALL MISSION BEDRIVAS?

Elof Höglund: Missionen skall bedrivas efter de riktlinjer vi har i NT. Där är Paulus ett föredöme följa. Jag tror att det i alla länder går att missionera så. När det gäller Etiopien så är missionen absolut fri i förhållande till staten. Missionsstadgan i lagen säger att missionärerna har rätt till att förkunna Guds Ord i enlighet med vad de upplevt och tror. För närvarande har missionen full frihet att verka. Vi har inga svårigheter med staten. Vårt missionsprogram är godkänt av regeringen. Vi har visserligen yrkesskola på programmet, men de år jag varit där har vi tagit upp

elementärskola. Den står inte på programmet, men vi har bytt ut och har den i stället för Handicraft school. Vi har funnit att det går inte börja med dem som redan är fördärvade i synden utan vi måste börja med barnen. Alla skolbarn därute går i söndagsskola. Där har vi tillfälle att ge dem evangelium förutom kristendomsundervisningen i skolan. Så har vi frihet att predika evangelium. Först och främst på missionens område, och sedan kan vi besöka platser med förbehåll att vi också öppnar någon skola eller klinik.

Sorgligt nog har många med kallelse kommit ut till missionsfält, men låtit sig ledas in i en social verksamhet som de inte klarade av.

De fick statligt understöd genom institutioner, och när de byggt upp ett stort verk säger dessa ledare för institutioner att de inte behöver missionärernas hjälp längre.

Alternativet till detta är: GÅN UT FRÅN DEM! Det går inte reformera den sociala verksamheten. Predika Guds rike, uteslutande evangelium. Det vill människorna höra. Etiopien behöver missionärer. Inte filantroper.

Helge Berntsson: Paulus säger i Apg. 20 till de äldste i Efesus: "Jag har inte försummat att förmana eder var och en särskilt, offentligen och hemma i husen." Jag tror att vi skall ha ett trefrontskrig så att vi går in i de hus där vi får samlas. När det är fråga om tillstånd för mötena måste vi böja oss under de lagar och förordningar som är gällande. Vi måste vara visa och förståndiga. Om jag skulle göra en stöt och visa min frimodighet och säga att jag struntar i den spanska diktaturen, skulle vi nästa dag vara utkastade ur landet, och vi skulle aldrig mer komma dit. Sedan tror jag på det att förmana var och en offentligen. Vi skall ha de riktlinjer som Paulus ger. Det är en plikt för alla människor att vara hans vittnen.

Många har frågat mig om jag är sänd av någon församling eller har

Ernst Höglander: "De snabbt växande församlingarna i Brasilien är just nu i stort behov av lärare".
Foto: P. A. Imsen

gått ut på eget initiativ. Det finns en viss polemik i den frågan och jag tror att det finns två sätt att sända ut missionärer på. Det ena är det att församlingen avskiljer och ger förtroende genom handpåläggning — alltså är vittnena erkända med andligt stöd och andlig bakgrund. Det andra sättet är att församlingen utrustar en missionär. Men jag tror att ett vittne kan säga att församlingen ställer sig andligt bakom, även om den ekono-

miska sidan kommit in i bilden.

Ernst Höglander: Missionen skall naturligtvis bedrivas efter de bibliska riktlinjerna. Det finns sedan olika verksamhetsformer, och jag tror att de varierar från fält till fält. De kan inte jämföras. Brasilien är mycket öppet. Men därmed är inte sagt att det är lättare. Man behöver lika mycket Andens ledning där. Det som varit styrkan i väckelsen i Brasilien är att evangelisationen har gått fram genom församlingarna. Brazilianarna blev tända. De sände ut evangelister. De som blev frälsta blev omedelbart själavinnare. Jag har hört hundratals vittnesbörd om hur dessa nyfrälsta började vinna själar i sitt hem, sina grannar. Men det finns faktiskt tendenser på att denna bibliska evangelisationsmetod kan vridas sned. Jag tänker på missionen genom infödda. Landet är just nu i stort behov av lärare som undervisar nyomvända och lägger en biblisk grund under församlingar och grupper som växer upp. Brazilianarna har lärt sig att offra. De vet att det tillhör gudstjänsten, och jag har sett dessa fattiga människor komma med sitt tionde till församlingsmötena. Det kan ju ge intryck av att den evangelist som kommer har sitt underhåll ordnat.

Elof Höglund: "Väckelsefolkets uppgift är att sända missionärer — inte socialarbetare".
Foto: P. A. Imsen

»Jag har upplevt syndernas förlåtelse»

En söndag förmiddag för nio månader sedan, gick jag på ett maranatomöte. När jag satt där, började jag längta efter att få tillhöra Jesus. När mötet var slut, hade jag fattat ett beslut. Jag måste avgöra mig för eller emot Jesus. Jag hade länge varit sökt av Gud. Jag förstod att om jag ej tog till vara detta tillfälle, så skulle jag vara förlorad.

På kvällen samma dag gick jag på väckelsemöte. Ungdomar sjöng om Jesus som de tillhör. Predikanter och vittnen talade om Jesus Kristus, Guds son, som lever, och som är enda vägen till Gud och himmelen. Där satt jag, en syndare, ofrälst, olycklig, och utan Jesus.

JAG GICK FRAM

Vad måste jag nu göra för att bli frälst? Ingen kunde förstås tvinga mig. Jag har ju en fri vilja, men jag *ville* bli frälst. Vad fordrar Jesus av mig? tänkte jag. Vad vill han att jag skall göra? Han vill säkert att jag böjer mig för hans vilja. Min vilja har i många år varit långt ifrån hans. Jag är nu trettio år.

I slutet av mötet gick jag fram. Inför människor, inför Gud, inför satan erkände jag då att jag ville tillhöra Jesus och ingen annan.

Jag grät, jag grät. Jag erkände min synd och bad om förlåtelse. Har du förlåtit andra syndare, så, käre Jesus, förlåt mig också, bad jag. Jag upplevde och förstod hans godhet emot mig. Tacksamheten tog överhand, jag bara tackade honom. Nu var jag glad, lycklig och lugn, som en människa skall vara. Jag hade all anledning, för jag tillhörde nu Jesus.

TRO OCH BEKÄNN

Jesus vill att vi skall bekänna honom. Det hade jag nu gjort. Men hur skulle jag våga bekänna honom inför mina arbetskamrater och släktingar och vänner? Vad skulle de säga och tycka? Till min hustru gick det bra att säga att jag gått på maranatomöte och blivit frälst där.

Jag började gå på möten. Det är mycket viktigt för en nyfrälst. När jag började förstå hur mycket Jesus älskar oss, och såg att människorna i församlingen var snälla emot mig, stärktes min frimodighet. Jag gav mina arbetskamrater några traktater, och då förstod de att jag blivit frälst. Uppriktigt sagt var jag i början, speciellt för vissa bekanta, rädd att säga att jag lämnat mitt liv till Jesus. Den rädslan är nu för länge sedan borta, och nu talar jag om Jesus som av Gud är given all makt i himmel och på jord.

Jesus är inte vem som helst. Varför skulle jag blygas för att bekänna honom? Jag är stolt över honom.

LIV I JESUS

Förr rökte, snusade och spritade jag. Nu behöver jag inte det; nu bor Jesus i mitt hjärta. Att han bor där vet jag, för jag känner det. Jesus vill bo i allas våra hjärtan, och alla som tar emot honom får känna detta underbara. Jag fick också personligen känna att han flyttade in där.

Frälsning, dop i vatten och dop i helig Ande och eld. Detta blir dig givet som gåva när du säger ja till Jesus. Jesus har banat väg för dig till himlen. Följ honom, gå som han har sagt, så kommer du dit. Dit är de som tror på honom på väg. Bibliskt dop i vatten och

ande har jag fått mottaga.

När jag började tillbedja Jesus, öppnades mina ögon för vem han är. Du som i denna stund är ofrälst; skulle du veta hur mycket han ger dig, skulle du *rusa* till ett väckelsemöte.

Vi har en existens efter detta jordeliv, och *här* och *nu* bestämmer vi själva var vi vill hamna. Himmel eller helvete. Den fria viljan ger oss möjlighet att själva välja. Frälst blir man genom Jesu Kristi dyrbara blod som rann på Golgata. Det skedde för snart 2000 år sedan. Jesus har kommit för din skull, lidit och dött. Gud uppväckte honom på den tredje dagen. Han lever nu och är i himmelen hos sin Fader.

GÖR NÅGOT

Använder vi vårt förstånd, vilket man måste också när det gäller frälsning, så förstår vi att frälsningen måste mottagas med tro. Tron på Jesus ramlar inte på en människa i något visst ögonblick, utan du måste *medvetet* överväga hur du skall göra. Frälsningen från Guds sida är klar. Där behöver du inte lägga till något. Vill du bli räddad och stå redo när Jesus kommer tillbaka, måste du acceptera Guds frälsningsplan. Gud har en plan, men tyvärr har människorna många planer som leder till avgrunden.

Gå inte och vänta på att du skall bli frälst. *Du måste göra något!* Gör det mycket snart; tag emot Jesus Kristus. Det du får är mycket bättre än det du frivilligt lämnar. Jag sörjer inte dans, bio, sprit och bingo, när jag fått GLÄDJE, FRID, LUGN och något att leva för.

En söndag förmiddag för nio månader sedan, gick jag på ett maranatomöte. Där satt jag, en syndare, ofrälst, olycklig, och utan Jesus. I slutet av mötet gick jag fram. Inför människor, inför Gud, inför satan erkände jag då att jag ville tillhöra Jesus och ingen annan. När jag började tillbedja Jesus, öppnades mina ögon för vem han är. Skulle du som är ofrälst veta hur mycket han ger dig, skulle du RUSA till ett väckelsemöte. Gå inte och vänta på att du skall bli frälst. DU MÅSTE GÖRA NÅGOT!

**Personligt
vittnesbörd
av
MATSSUNDSTRÖM**

Foto:
Per-Arne Imsen

Mats Sundström bor i Skärholmen och är nyinflyttad från Piteå.

På jobbet, storbyggsplatsen för nya Lidingöbron, var det inte svårt att hitta Mats. Han är välkänd bland byggjobbarna som kristen agitator och traktatspredare.

**Det gammaltestamentliga tabernaklet
pekar symboliskt fram mot försam-
lingen; platsen där Gud kunde
uppenbara sig och bo.
I andra Mosebok läser vi: "Bräderna
till tabernaklet skall du göra av
akasieträ." Det var alltså inte likgiltigt
vilket material som kom till användning
vid uppförandet. Akasieträdet
symboliserar vår mänskliga natur och är
märkligt på många sätt. Men för att det
skulle bli en bräda i tabernaklet måste
stammen skiljas från sin rot och den
yttre härligheten skalas bort så att
råmaterialet kunde passas in i det
fantastiska sammanhang Gud hade ställt
det.**

FÖRSAMLINGEN - ett tabernakel uppbyggt av ökenträd

Kampen för helheten

Gud gav besked om att varenda bräda skulle genom-
borras. De hade samtliga drabbats av ett dödande
styg. "Också genom din själ skall ett svärd gå,"
sades det en gång till en helig kvinna. "Och de fingo
styg i sina hjärtan," sägs det på pingstdagen. Det är
det dödande stygnet. Det gick rakt igenom samtliga
bräder, från den förste till den siste. Samtliga bräder
var genomborrade. Vårt eget själsliv måste dödas om
vi skall komma in i ett gudomligt sammanhang. Här
är det inte frågan om vad du och jag som enskilda
människor i första hand vill, utan vad Gud vill med
församlingen. För att Guds vilja skall ske med för-
samlingen, måste ett svärd träffa våra ambitioner.
Ja, t.o.m. våra talanger måste svärdet träffa. Då de
dödande stygnen har träffat oss faller vi som seger-
byten till Kristi kors, träffade i hjärtat av Guds eget
genomträngande Ord. Då upplever vi att vi verkligen
börjar leva. Här har vi vår individuella kamp. Kam-
pen för helheten, för det stora sammanhanget, att
passa in. Det stora i livet är icke att kunna förverk-
liga sig själv, det stora är att kunna förverkliga ett
gudomligt uppdrag.

Törnet brinner upp

Bräderna som är genomborrade får sin plats och
börjar formas till en vägg. De förs samman. Så förs
en stång rakt igenom bräderna. Stången är bilden på
kärleken. Det måste till ett sammanhållande band
som tål påfrestningarna. Vad är det för band? Det
har ingenting med tolerans eller sympati att göra.
Det har med kärlek att göra. Och kärlek är ingenting
som man går omkring och kräver av varandra. Kär-
lek är något som man ger. Om icke Guds verk skall
sjunka ned på föreningsplanet, och bli föreningsverk-
samhet, så måste det till en gudomlig kärlek. Den

kärleken är utgjuten i våra hjärtan. D.v.s., vi har
icke kärlek i vår naturliga utrustning, den måste ut-
gjutas i våra hjärtan genom den helige Ande.

Vi har en bild av det här undret i GT. som är
enastående. Det är en erfarenhet i Mose liv. Då han
hade gått vägen i öknen i fyrtio år, trött på ökenli-
vets fasor och vidrigheter, kom han en dag till Guds
berg, Horeb. Så drog han några dagsresor bortanför
berget, och där fick han se en buske som brann. Det
är märkligt, för törne är förbannelsens symbol.
"Törne och tistel skall den bära åt dig," sades det
om den jord, som hade fått bevittna den första män-
niskans fruktansvärda fall. Det finns inte en enda av
oss som inte blivit sargad av denna törne och denna
tistel. Vi har det i vårt väsen, i vår natur, i vårt tem-
perament. Törne och tistel. Ord, stickande ord. Blic-
kar. Handlingar som på ytan kan vara tillsynes oför-
argliga, men där ligger en baktanke eller en ond av-
sikt. Bitterhetens törne, missmodets törne och förtäl-
lets törne. Alltsammans det som sargar, som sticker
bär vi i vårt väsen, och vi utsätter varandra många
gångar för väldiga påfrestningar. Men det var just i
förbannelsens symbol som elden började brinna. Då
blev den busken intressant. Mose hade ju sett hund-
ratals och tusentals törnbuskar i öknen. Han hade
sett dem till leda. Han hade inget som helst intresse
av att analysera en törnbuske. Men så får han se en
som brinner utan att ta skada. Då Mose är en gam-
mal man och skall lämna den här tiden, då sjunger
han i sin svanesång: "Nåd från honom som bodde i
törnbusken."

Fortsätt i anden

Hur skall vi kunna bli av med det här som vi har i
vårt väsen utan att förgås av den gudomliga elden?
Jo, det finns någonting som heter nåd. Och då elden

NGEN kel

Predikan av
ARNE IMSEN
Del 2

riktigt får flamma i vårt väsen är det precis som om den håller det onda i sitt fullständiga grepp. Jag har varit med många gånger och sett män och kvinnor som mött Jesus och blivit fullständigt förvandlade. Mött Jesus. Blivit döpta i den helige Ande. De har talat i tungor, de har jublat. De har blivit helt förändrade. Men vad det är viktigt, om man har börjat i Anden, att man fortsätter. Att man vandrar i Anden, att man drives av Guds Ande. Om man icke gör det, så blir man offer för köttets tistelfält och åkrar i vårt väsen. Det är inte meningen att vi skall växa upp till tistlar och till törnbuskar. Gud vill väl ändå att vi skall växa upp till Kristus och gestalta honom. Den enda möjligheten för detta är att vi blir överfyllda och ifyllda den helige Ande. Ty det är uteslutande genom den helige Ande som kärleken utgutes i våra hjärtan. Att ha kärlek är icke detsamma som att tycka om den man har sympati för. Det är att älska sina fiender. Att älska är att stå tätt, skuldra vid skuldra, i med- och motgång. I storm och stiltje. I alla klimat och väderleksförhållanden. Under alla förhållanden hålla fast vid ett och samma sinnelag. Man älskar därför att det är kärlekens väsen att älska. Denna kärlek finns där i det fördolda, som ett sammanslutande band mellan alla. Så bildas det en helhet som är i överensstämmelse med Guds Ord. Den manifesterar sig också i det yttre. Bräderna skulle inte sammanhållas uteslutande genom den osynliga stängen som gick igenom dem. På utsidan av väggen fanns det dessutom några bräder som låg utanför. De skulle tala samma språk. Det osynliga livet skall manifestera sig i det yttre. Vi skall inte älska med orden, utan med gärningarna. Hur många är det som har gjort en kärleksgärning? Är det inte naturligare för oss att stjälpas där vi borde hjälpa? Gud vill att vi i umgänget med va-

randra skall söka överträffa varandra i inbördes hedersbevisning. Det är ingen falsk inställsamhet. Det är en hjärtats uräkta kärleksförklaring till dem som man fått som syskon, som bröder och systrar i Jesus Kristus. Och eftersom Jesus Kristus har älskat alla och utgivit sig själva för alla, så vill han också att den kärlek han representerar skall personifieras i vårt liv.

Gudslivets uttrycksmedel

Vi skall inte överge grunden. Försoningsgrunden skall bestå. Vi skall inte lägga någon ny grund. En väsensfrämmande kärlekslära vill vi inte ha. Det fördolda livet i Gud måste ha uttrycksmedel. Det måste visa sig, syskon, i det yttre, att vi håller ihop. Vi är enade. Inte därför att vi har ett yttre organisatoriskt band, men därför att det finns ett kärlekens tvingande "måste" i vårt väsen. Vi måste helt enkelt hålla samman. Det finns ting som förenar oss.

Då den enheten skapas vill också Gud bo i huset. Men ta bort en bräda, så kommer hela världen in. Låt det bli en liten förskjutning, en spricka, så kommer det naturliga ljuset; världen, in med sina kalla vindar. Om vi blir förvärldsligade i vårt tänkesätt och i vårt handlingssätt kommer världslighetens ande att prägla omgivningen. Men församlingen skall vara det Gud vill att den skall vara. Den skall vara ett hus där Gud trivs, och där Anden är verksam.

Skina — i det fördolda

Slutligen så visar sig det inre livet på ett annat sätt. Det visar sig i guld. Därför att till sist var det inte akacieträd man såg när man kom till tabernaklet. Man såg förhängena som gick från taket ända ner till marken. Tahasskinn och de andra tre överdragen. Därunder var brädväggen av akacieträd som stod på silverfundament. Bräderna var överdragna med guld. Här är hemligheten. Det är inte nog med att vi har en mänsklig natur. I den nya födelsen har vi fått en gudomliga natur. Innanför de yttre skrynkorna, innanför tahasskinnet, reste sig guldbräderna och bildade en vägg. Tätt slöt de till varandra och hindrade allt utifrån att komma in. Det fanns tre väggar: en mot öster, en mot väster, en mot norr. Den fjärde väggen stod öppen. Där skulle en dörr placeras.

Man kan inte se härligheten utifrån, men man kan uppleva den om man kommer in genom dörren, Jesus Kristus. Den gudomliga naturen tar gestalt i oss. Tjugofyra karat, rent guld. Gud förenad i oss för att tjäna hans syften. "Så råder jag dig då, att du köper av mig guld, som är luttrat i eld." Upp. 3:18. Församlingen representerar till sist gudomliga världen. Det är frågan om detta gudomliga riktigt får övergjuta oss varenda en rakt igenom. Vill du vara med om detta? Bort från det gamla rotsystemet; skalas och barkas av, formas och placeras på fundamentet. Överdragas med guld och gömmas under förhänget, för att skina; icke för världen, men för Jesus. Lysa för Jesus och bli en Guds boning i Anden.

»KAFFAFOLKET VÄNTAR PÅ EVANGELISTER»

Missionär Elof Höglund, som här nedan ger några glimtar från arbetet i östra Afrika, kom till Etiopien första gången 1956. Hans strävan har varit att bygga upp en fri mission med tyngdpunkt på det rent evangeliska och själavårdande arbetet.

Höglund deltog i Midsommarkonferensen på Johannelund och bidrog med intressant information från ett aktuellt missionsland.

Till saken hör att det var från Johannelund som de första etiopienmissionärerna utgick under artonhundratalet.

Jag sitter i ett av studierummen här på Johannelund och skriver ner mina tankar och reflexioner. Nyss hemkommen från Etiopien ser jag det som en märklig skickelse att få vara med på Maranatas midsommarkonferens här. Naturen är så vacker och rogivande för den som är trött och sliten. Den friska, äkta lovprisen från både unga och äldre uppbygger.

När jag vandrar omkring här i naturen, eller i rummen, festsalar och icke minst i den vackra kyrksalen, känner jag att man beträder helig mark. Det är ju här som Evangeliska Fosterlandstiftelsen över ett hundra år utbildat sina predikanter och missionärer. Det är från denna f. d. teologiska institution som E.F.S. första missionärer för ett hundra år sedan sändes ut till Etiopien.

Pionjärerna

Nyårsdagen 1956 satte jag mina fötter på etiopisk mark första gången. Jag har haft många tillfällen att möta både äldre och unga E.F.S. missionärer. När jag sett resultaten av deras arbete har jag tackat Gud för Johannelund där de fostrats, där elden tänts och nitet för missionskallelsen hjälpt dem att lämna allt som är lätt och bekvämt och gå ut till hedningarna med detta dyrbara evangelium. De har utfört pionjärarbeten som satt spår genom tiderna. I boken "Bortom Bergen" som utgivits på E.F.S. Bokförlag, får man läsa om dessa pionjärmissionärers svårigheter och prövningar under de första årtionden. I något fall slutade det med den djupaste tragedi.

Det var inte så lätt och bekvämt då som nu att taga sig in i Etiopien. Dåtidens Abessinien var ett stängt land för missionen. De gick i land på Eritreas kust där de fick stanna långa tider innan de kunde taga sig in i Etiopien.

Stängt land

Det berättas om en missionär som kände Guds kallelse att gå till Jimma, huvudstaden i Kaffaprovinzen. För att nå fram dit företog han den långa och strapatsrika färden till fots längs Nilfloden genom Sudan tills han nådde Kartoum. Därifrån fortsatte han fram till Abessiniens gräns men där mötte han illvilligt motstånd. En engelsman, kommissionär, som regerade i den delen av Sudan nekade honom erforderlig hjälp med bärare till att fortsätta resan. Han slog ned modet på missionären genom att beskriva vilka vilda stammar och rövarskaror som härskade i den delen av Etiopien. Missionären blev modfärdad och började tvivla på möjligheten att på den vägen ta sig fram till Jimma och Kaffaprovinzen. Han återvände samma väg han kommit till Kartoum, där han dukade under, möjligen för någon febersjukdom, ingen vet med bestämdhet hur det gått till och hans grav har ingen fått reda på.

*Ung
lärar-
familj
i
Full
Gospel
Mission*

annan mission satt sysslolös två hela år i Addis Abeba, med stor familj. Sedan gick han till en provins där fem stora och livskraftiga missionsinstitutioner verkat i många år. Det var bekvämare så.

Ett hundra år efter den tragiska händelsen när de första EFS:missionärerna skulle inta Kaffaprovinsen, sitter jag nu på Johannelund, som maranatafolket fått hyra. När jag hör maranatafolkets glada sång och lovprisning och ser de hänförda ungdomarna, går en bön ur mitt hjärta till missionens Herre: Sänd dem och sprid dem ut över hela Kaffaprovinsen för att samla den skörd, som trots muhammedanismens villfarelser, väntar på skördearbetare.

Det var allt för denna gång. Men med Midnattsropets välvilliga tillmötesgående hoppas jag få återkomma med glimtar och information från Etiopienmissionen.

Bilderna: T. v. Elof och Gunhild Höglund. T. h. skolbarn utanför skolhuset.

En vecka efter det missionären avbröt sin resa och återvände anlände en delegation från Kungen i Jimma som genom ryktet hört att missionärer var på väg till hans land. Han hade sänt män till undsättning och eskort. Tänk om E.F.S. missionärer då, på den tiden, invaderat Kaffaprovinsen och Gallafolket fått evangelium, hur annorlunda hade det då varit. Nu kom muhammedanism och besatte hela landet med sina villfarelser.

Sänd dem — sprid dem

När Gud gav mig kallelsen till Etiopien visade han mig till Jimma. Sorgligt nog möttes även vi, liksom de första missionärerna, av illvilliga kommissionärer som med alla krafter sökte förhindra evangelium att bli predikat bland Kaffafolket. Jag fick gå ensam till Jimma medan en nyutkommen representant för en

ETIOPIEN

Etiopien, kejsardöme i östra Afrika med 20 milj. invånare.

Huvudnäring: jordbruk och boskapsskötsel.

Statschef: Kejsar Haile Selassie.

Religion: Kristendomen kom på 300-talet. Har lyckats behålla sin ställning genom århundradena. Etiopiens kristna kyrka, omfattande ca 1/3 av befolkningen, gammalkristen dotterkyrka till den koptiska i Egypten.

Den företer vissa inslag från judendomen. Överhuvudet kallas abuna, 'fader'. I senare tid har bl. a. Evangeliska fosterlandsstiftelsen och Bibeltrogna vänners mission övat ett stort inflytande inom kyrkan.

Landet är fortfarande mycket efterblivet. En statskupp mot den autoritära regimen i dec. 1960 slogs ner.

(uppgifter ur FOCUS)

Vi är en skara vittnen i Stockholm som har satsat våra liv för att kunna vinna människor för Gud. Om det är sant att det finns en himmel och ett helvete, då kan vi inte söka vår bekvämlighet när mänskligheten går mot en fullständig katastrof.

Du som vill kan tjäna Gud och växa in i den uppgift han vill ha dig i.

Vi har den sista tiden fått uppleva hur Gud tagit ut människor för sin sak: *Själers räddning*.

Förutom församlingen egna vittnen har *Doris och Ernst Högländer, Henry Holmberg, Rein Seehuus, Helge Berntsson och Elof Höglund och Arne Imsen* predikat Ordet. Håkan Westergård, bilskollärare till vardags, får representera den trogna skara förebedjare och sångare som ställt upp kväll efter kväll i Tantolunden.

I Apg. 2 talas om att när folket fick syndanöd, frågade de Petrus: "Vad skall vi göra?" De fick till svar: "Gör bättring och låt alla döpa er i Jesu Kristi namn till era synders förlåtelse, så ska ni som gåva få den Helige Ande."

I dag upplever människor som aldrig tidigare ångest, förtvivlan och en våldsam syndanöd. Det finns psykologer och läkare som gör allt för att döva dessa människors inre behov med att ge dem kemiska medel. Inga dövande medel kan hjälpa människan ur hennes situation.

Atmosfären!

Just nu pågår tältmöten i Tantolunden, där en brokig skara samlas kväll efter kväll för att lyssna till enkelt evangelium, presenterat av vanliga ungdomar utan teologisk utbildning. Enkla möten, men genuina och sprängfyllda, med en atmosfär som kallas VÄCKELSE. Atmosfären av väckelsens eld har på ett mäktigt sätt och med stilla lugn vilat över oss. Vi har bevittnat hur människor i syndanöd gråtande har kommit och begärt förbön. Med ärligt och uppriktigt hjärta har de sökt Gud. På eftermötena har man inte behövt truga

Atmosfär som kallas väckelse

I Tantolunden samlas en brokig skara kväll efter kväll för att lyssna till evangelium, presenterat av vanliga ungdomar utan teologisk utbildning. Enkla möten, men genuina och sprängfyllda, med en atmosfär som kallas VÄCKELSE.

na någon till att söka Gud. På ett märkligt sätt har strömmen mot bönetältet gått. Alla kategorier av människor har smält samman inför nådatronen. Många alkoholister har suttit gråtande på sista bänk och i förtvivlan begärt förbön för att bli lösta från spritdjävulen.

När vi lyssnade på *Rein Seehuus'* profetiska ord om yttersta tiden, så satt FNL-ungdomar och lyssande med oerhört intresse, och efter hans mäktiga undervisning i Guds Ord, sjönk deras huvuden, och de var de första i bönetältet att söka frälsning.

En nyfödd broder som lämnade tobak och tabletter en kväll efter möte med levande Gud, berättade strålände att det kändes *skönt* att ha Jesus i hjärtat.

Dop under ekarna

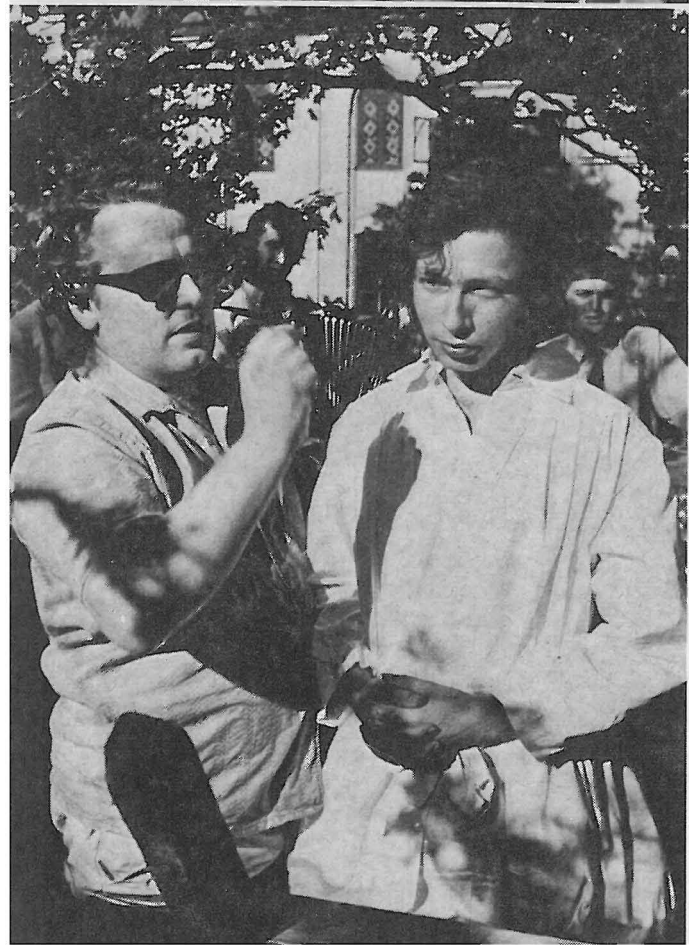
På Johannelund har vi samlats efter varje möte för att inpå småtim-

marna bedja och samtala med frälsningssökande. Våra nyvunna vänner från den grupp som kallas raggare, har på ett särskilt sätt gjort sig hemma på Johannelund. Här har de hittat trummor och gitarrer, och spelar och sjunger av hela hjärtat om "pärleporten".

Nu har vi en sak kvar, och det är dopgraven. I parken under ekarna skall vi iordningställa en provisorisk dopgrav, eftersom alla vattendrag kring Stockholm är utsatta för miljöförstöring. På söndag skall våra nya syskon där begrava sin gamla människa i dopet till Kristus.

Du som är troende och läser detta, hjälp till att bära dessa vänner på förbönens armar. Vi vet inte var Gud tar ut vittnen. Men vi vet att flera eldsvittnen behövs.

Barbro Stén

1. En kärve från Tanto-kampanjen före dopet.
2. Rein Seehuus profeterar.
3. "Begravning" under ekarna.
4. Självavårdare möter storstadsnöden i tältbänkarna.
5. Johannelund får överraskande besök från Chile. Helge Berntsson tolkar.

Det är ett stycke väckelsehistoria, med skildringar från yttre och inre missionsfält, om hur människor kämpat med livet som insats. Maranata-vänner! Låt oss tacka för det som varit, men låt oss inte söka oss tillbaka dit. Låt oss bedja om ljus och nåd till att gå framåt så att Johannelunds historik får gå från klarhet till klarhet.

Text:
**Stina
Fridolfsson**

JOHANNELUND

– historik och framtidsvision

Det finns en röd bok i folioformat som heter "Johannelunds teologiska institut 1863—1963."

Jag låg en dag på mage i sängen på mitt rum i Johannelund och läste och grät, grät och läste och tackade Gud.

Det är ett stycke väckelsehistoria, med skildringar från yttre och inre missionsfält, om hur människor kämpat med livet som insats, och hur martyrs blod fått vara utsäde på fälten.

Det är historien om en kärlek till platsen Johannelund, en kärlek som var så stark, att man efter att ha sålt stället för att avträda det till Stockholms stad på trettioalet, satte in alla krafter för att åter förvärva sitt älskade Johannelund.

Det är gamla elevers skildringar om vad de upplevt på skolan. Bönenätter, kallelsekriser; vemodiga minnen från en tid då man upplevde hur Gud var med och höll sin hand över verket och sanktionerade det.

Låt mig citera vad predikant *Paul Lundgren* skriver:

Guds under

"Aldrig skall jag glömma den dagen då jag med egna ögon fick se hur Gud gjorde under med vår klasskamrat. Nyss hade han legat i sin säng, där en hastigt uppblossande ledgångsvärk höll honom i ett järngrepp. Han kunde knappt vända sig i sin bädd eller röra ett finger.

Några kamrater och ett par lärare samlades på den sjukes önskan för att pröva Herrens löfte i Jak. 5: "Och dessa må bedja över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Och trons bön skall hjälpa den sjuke, och Herren skall låta honom stå upp igen."

Och undret skedde. Den sjuke kamraten reste sig omedelbart upp i sin bädd, tog sin gitarr och

började sjunga. Det blev lovsång och jubel. Det blev tacksägelse och bön. Herren hade infriat ett av sina många löften. Vår tro stärktes. Vi hade med egna ögon sett Herrens underbara gärningar.

Bönenätterna

Vi hade delat upp nattens timmar i bestämda pass, då två och två skulle bedja tillsammans. Ämnet för vår bön var en flicka i Traneberg, fången i satans våld som medium åt en grupp spiritister. Flickan var ett vitsordat bra medium, genom vilken man kunde komma i kontakt med andevärlden. Nu längtade hon bort från dessa mörkrets gärningar och ville bli en kristen. Men det blev en hård kamp. Genom bekanta kom vi på Johannelund med i bilden.

Evangelisternas skildringar av Jesu kamp mot onda och orena andar blev kusligt verklig för oss. Vi såg hur andarna formligen plågade och marterade sitt offer. Ingen plats fanns för henne där hon kunde få vara i fred.

Så fortgick det en tid, tills den avgörande drabbningen stod. Vi fick veta att "motståndarlägret" skulle ha en samling och med andarnas hjälp återerövra flickan, som för deras verksamhet varit utomordentligt värdefull. Det beslöts att några av våra kamrater skulle följa flickan ner till Ungdomshemmet medan vi på skolan hade bönevakt. Det blev en verklig bönenatt. Ingen av oss som var med glömmde den. Ett oerhört motstånd märktes i andevärlden, så kompakt att det var nästan omöjligt att forma bönen till ord. Det enda vi kunde — och detta är det egentliga i bönen — var att påminna Herren om hans många och dyrbara löften.

Fram mot midnatt hände något. Flickan fick i en uppenbarelse se Frälsaren. Han höll en vit sten i sin hand, vilken han lade mot hennes panna. Uppenbarelsebokens ord blev verkliga. Löftet till den församling, där "Satan hade sin tron", infriades:

"Den som vinner seger... honom skall jag giva en vit sten och ett nytt namn skrivet på den stenen, ett namn som ingen känner, utom den som får det." I samma stund var motståndet brutet. Vi som höll bönevakt ute på Johannelund förnam i andevärlden att något underbart skett. Vi kunde, redan innan våra kamrater kom hem, tacka för segern. Ett par timmar senare kom de hem och berättade om den märkliga händelsen. En dyrbar människosjäl, som i flera år hållits fången i djävulens våld, var fri. Inte för våra böners skull eller för våra vaknätters skull, men i kraft av Herrens löften och i kraft av hans uppståndelse."

Kallad av Gud

År 1945 upplevde en ung kvinna vid namn *Stina Ljungberg* sin kallelse ut till missionsfältet. Hennes

Stina Fridolfsson

farbror, *Enoch Ljungberg* berättar i boken så här:

"I en särskild hågkomst bevarar jag missionsdagen på Johannelund år 1945. Efter det att vi lyssnat till en gripande skildring om Guds under i Gallaland, som en under året hemvändande missionär från Etiopien delgav oss, kom min brorsdotter, som gick hem till Gud för ett par år sedan, *Stina Ljungberg*, till mig, där jag satt på en av bänkarna och sade:

— Farbror Enoch, jag har fått missionskallelsen.

— Du har väl svarat ja? frågade jag henne.

— Javisst! Jag kunde inte annat, svarade hon, strålade av glädje."

Samma år föddes jag. Mina föräldrar hade läst i missionstidningen om att *Stina Ljungberg* skulle avskiljas för Herrens räkning, och med bön till Gud om att deras dotter skulle bli en Herrens tjänarinna, gav de mig namnet *Stina*.

En förbönen plats

EFS hade inte möjligheter att behålla Johannelund.

forts. sid. 26

Kent:

**Sänd till
ett folk**

Han kom från Sverige till Argentina.
Hon bodde i Buenos Aires och var
uppfostrad efter strängt katolska se-
der.

DE MISSIONERNA PÅ SPANIEN

Personligt själavinnande

Begynnelsen till det jag står idag såsom Herrens vittne, började mycket enkelt, men härligt, i barnåren vid 10 års ålder. Just då fick jag, på mycket kort tid, uppleva 4 underbara saker. Den största upplevelsen av allt i denna värld var att mottaga Jesus, som min ende frälsare, detta på ett mycket enkelt sätt i denna min barnatro, halleluja. Jag fick mottaga honom, precis som det står i Luk 18:17 att vi bör göra; "såsom barn". Allt fick jag göra och mottaga enligt Apg 2:38. Jag gick i dopets grav, och såsom gåva undfick jag den Helige Ande, tack och lov. Hemma, på knä, bedjande tillsammans med mina småsyskon och mamma, där fick jag tala i underbara tungomål.

Kort tid härefter blev jag kallad. Jag såg i en syn det folk Gud kallat mig till och genom budskap tillstyrktes synen med bl.a. dessa ord: "Jag skall sända dig till det folk jag kallat dig" osv. Efter många år uppfyllades detta och jag fick gå ut den 10/2 -65, lyda missionsbefallningen i Mark. 16:15. Jag kom först till Brasilien, där jag var i 7 månader och fick vara med i underbara möten, lära känna folk och språk och se hur denna brinnande väckelse bryter ohejdligt fram där. Väckelsen syns även på gator och gränder, där frälsta kan stå i parker osv. och vittna och sjunga och själar blir frälsta.

Till Argentina

I Argentina bryter väckelsen underbart fram också på många ställen. Dit fick jag komma och se Guds underliga vägar, blev provad och hjälpt genom Jesu trofasthet och nåd. För att komma dit fick jag i Brasilien sälja en radio jag hade och fick då pengar så det räckte till båtresa (3 dagars resa) till Argentina. Där fick jag arbeta hos ett par fina trosvänner och lära mig spanska, dessutom fick jag (från Gud) min fru där (argentinsk indianska), gudfruktig och fin, som nu står mig mycket bi, ära vare Jesus. Ja, idel goda gåvor får vi från himlalusets Fader, Jak 1:8. Man kan säga att fältet är rekognoserat, och att jag fick vara med om oförglömliga ting där i Guds verk och mitt liv. Jesus lever, han är densamme som fördom, och över hela världen: I Brasilien, Argentina, Peru, Spanien.

Gällande Spanien, så är det nog det landet jag vill nämna lite om i denna insändare. Just nu bor min fru Alba och jag i Spanien och arbetar för själs frälsning, mestadels bland de fattiga. Den sista tiden har vi fått se goda resultat genom personligt själavinnande ute bland människor som har blivit frälsta och öppnat sina hus för möten och undervisning. Även finns det ju många barn, som vi får undervisa och flera vill följa Jesus. De lämnar avgudadyrkan och går den sanna vägen, och de som inte trott kommer till tro, för de ser att vittnesbördet är sant och att vi har det inom oss (I Joh 5:10). Vi tackar Jesus för att vi fått bedja för några sjuka, som blivit friska, särskilt för en man som låg döende, men som blev frisk i Jesu namn.

Våra medel är begränsade. För spridning av bibel-litteratur får vi ibland gå lite mer än man normalt brukar göra; över ängar och sockerrörsfält, för att få närmare väg. Men med hjälp av och förtröstan till den allsmäktige går det till seger.

Förföljelse har vi på olika sätt. Vi har ex. på en person som gick till högre myndigheter, för att få oss undan. När hon inte fick gehör hos dem gick hon till högsta biskopen, som har stor makt, men där blev bara svaret: "Ni kan själv kläda er i prästdräkt och jaga bort dem". Guds kraft är mäktig att bevara och vi håller makterna på avstånd om vi ikläder oss vapenrustningen Ef. 6:11—18.

Hunger efter Ordet

Cirka 3 mil härifrån verkar *Helge Berntsson* för Gud och är till stor välsignelse. Där har hållits en mycket uppbyggande och välsignelserik bibelskola, och olika bröder och systrar från Sverige och Spanien deltog.

Gud kommer att göra stora ting i Spanien, och då fordras förböner och stöd till dem som verkar. Alla kristna står i ansvar för själs frälsning och verkets framgång. Må vi göra allt som står i vår makt. Även om vår insats inte tycks bli så stor i det vi gör, så ser

forts. sid. 26

Idag evangeliserar de tillsammans på Solkusten i trakterna kring Torre-molinos.

ALBA och KENTH JOHANSSON

NERAR LKUSTEN

Alba: Jag ärvde katolicismen

Jag ska berätta om mitt liv med Jesus och hoppas att detta vittnesbörd blir till stor välsignelse för dem som läser det. Innan jag mottog Jesus, bodde jag i Buenos Aires, Argentina och bekände mig till den romersk-katolska apostoliska religionen. Alla mina släktingar bekände sig till denna religion, därför ärvde jag också detta, och de fostrade mig med mycket respekt för Gud.

Tomma löften

Jag kommer ihåg, från det att jag var en liten flicka på nio år, att jag tog första nattvarden (kommunionen) i Chaco, och när jag böjde knän framför altaret lovade jag Gud att från och med den dagen skulle jag bli bättre. För varje dag försökte jag bli en godare människa. Men något konstigt försiggick. Hur mycket jag än försökte, kunde jag inte bättra mitt leverne. Varje söndag då jag gick till kyrkan gav jag samma löfte, men genast, redan då jag gick ut därifrån, började jag synda på nytt; ljuga osv.

Talade evangelium

På det viset gick många år, och jag hade en längtan, ett tomrum i mitt hjärta, och jag visste inte vad som skulle kunna fylla det. Jag förstod att varken nöjen, dans eller mina vänner kunde fylla detta tomrum. Men Gud sände i sin barmhärtighet en evangelist för att han skulle tala till mig om Guds underbara evangelium och om frälsningsplanen som Gud hade berett genom sin älskade son Jesus Kristus. Jag kommer ihåg hur evangelisten kom nästan varje kväll att hämta mig från arbetet, och under hela restiden talade han till mig evangelium och fastän jag diskuterade mycket med honom och ville gripa fast vid den religion som mina föräldrar gett mig, så skrek något inom mig att allt det jag hörde var sant. På kvällarna när jag inte kunde somna och inte visste vad jag skulle göra, väckte jag min mamma och sade till henne allt som evangelisten hade sagt mig. När hon ville diskutera med mig sade jag till henne att inte vara hård i hjärtat, utan tro detta enkla och sanna. Jesus verkade redan då i mitt liv, och Anden gjorde

klart för mig om synden och bjöd mig att närma mig Gud.

Sedan fick jag stor hunger efter att veta mera om detta, och evangelisten inbjöd mig att gå till en liten evangelisk kyrka där man predikade Guds Ord med den helige Andes kraft.

Genast kunde jag ha gemenskap med församlings-syskonen som mottog mig mycket kärleksfullt. Där andades man en fridens och kärlekens atmosfär. När mötet tog slut inbjöd alla mig att återkomma, och jag gick ut, nöjd och glad. Evangelisten gav mig en bibel som belyste och hjälpte mig från mitt tvivel och min skepticism. Jag fortsatte att gå till dessa möten tills jag en dag gjorde det mest betydelsefulla beslutet i mitt liv, nämligen mottog Jesus såsom min ende och tillräcklige frälsare.

Friden kom

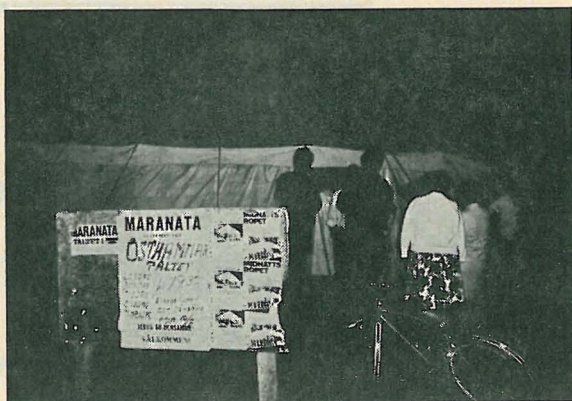
Vad som följde detta kan ni ju tänka er. Med Jesus kom friden och vällde över min själ så underbart, att jag inte kunde förklara det. Jag kan säga som Petrus i Apg. 4:12: "I ingen annan finnes frälsning..." Lovat vare Herrens namn! Nu är jag ett Guds barn enl. Joh. 1:12 och såsom barn är jag även arvinge och medarvinge med Kristus. Jag var redan en ny skapelse, det gamla är förgånget; se, något nytt har kommit.

Döpt, andedöpt

Senare blev jag döpt i vatten, med mycket kamp, eftersom jag efter omvändelsen nästan blev förbjuden att gå på mötena, och mina anhöriga var rädda att jag skulle döpa mig. Men trots detta döpte jag mig, och samma kväll kom Herren med hela sin härlighet och jag fick uppleva den helige Andes dop. Det var något underbart. Lika så att varje dag kunna uppleva något nytt med Jesus.

Jag kan lova Herren såsom psalmisten gör i Ps. 62:8: "Hos Gud är min frälsning och ära; min starka

forts. sid. 2

BORÅS

Det är nu ett tag sedan något meddelades i denna tidning från verksamheten i Borås. Men Guds nåd har vi dock fått fortsätta arbetet för Kristus på denna åker-teg, understundom i djup kamp men likväl med Herrens skyddande och hjälpande hand. Det är i dessa dagar ett år sedan vi fick taga vår mycket centrala och på allt sätt lämpliga lokal i bruk. Vi har funnit hur Herren sett till allt, såväl andligt som ekonomiskt.

Bibelkunskap för ungdom

Under vintern har vi varje lördag e.m. samlats med ett 15-tal ungdomar till undervisning i Guds Ord. Flera av dem är frälsta och hör till församlingen, men några är ofrälsta och från ofrälsta hem, men ändå har de troget lördag efter lördag infunnit sig till dessa möten. Någon eller några har också upplevt frälsning. Förutom vår föreståndare har bröderna Helge Westerlund och Josef Hellman troget tjänat med undervisning. Lördagen den 22 maj hölls avslutning i denna s.k. bibelskola, för sommaruppehåll.

Nämnas kan också att vi låtit tillverka en dopgrav — har tidigare haft dopförrättningar i badhuset, som inte var lyckat ur alla synpunkter — I mitten av april månad fick vi taga denna dopgrav i bruk. Halleluja. Vi fick då döpa

3 nyfrälsta till Kristus. Det var en mycket gripande stund inför överfull lokal. I församlingmötet dagen efter hälsades 4 vänner välkomna till församlingens gemenskap. I samma församlingmöte avskiljdes broder Ingvar Wiberg till församlingens äldste.

Mission i Tyskland

Att Herrens hand på andra sätt varit verksam har vi också både sett och hört. En man, som i många år varit avfalling fick under en natt uppleva en fullständig förvandling. Han upplevde att Guds kraft genomströmmade honom från fötterna upp till huvudet och åter. Då detta var över var mannen helt befriad från tobak, alkohol och andra laster. Denne broder är nu troget och nitiskt med i församlingens arbete. Ära vare Jesus. Församlingen bedriver också mission i Tyskland, där vår föreståndare, Eric Gustafsson med fru, vid olika tillfällen fått vara i tjänst för Herren. Sannolikt kommer de under denna sommar att ytterligare göra en missionsresa dit.

Flera vittnen har under vintern och våren besökt oss och delat ut livets Ord längre el. kortare perioder. Bl. dessa kan nämnas Georg Imsen, Per Fjelstad, Axel R Olsson, Sigvard Lindberg, Frida Mikkelsen m.fl. Segern är framför.

Maranatahälsningar

R. Ståhl

LULEÅ

Vi vill med några enkla rader sända en hälsning till Midnattsropets läsare. Under den sista tiden har Herren svarat på bön på ett förunderligt sätt. Vi hade nästan gett upp hoppet om att Herren skulle svara på bön angående vår lokalfråga, när svaret kom. All ära till Jesus. Vi fick hyra en trevlig lokal som ligger mitt inne i centrum av Luleå. Just nu är den under reparation men vi hoppas kunna börja använda den nu i juli månad.

Vår förhoppning är att vi också skall få ha tältmöten här, bara Luleå kommun tillstyrker vår ansökan om tältplatsen.

Stöd oss i förbön. Du som vill offra för Guds verk här i Luleå är välkommen med din gåva till:

Maranataförsamlingen Luleå
Kungsgatan 14
951 00 Luleå

Fridshälsning
B Kulborg

UMEÅ

Jesus gör allting nytt!
Frid alla vänner i hela Sverige!
Här kommer en rapport från tältmötena i Umeå.

Rent mänskligt såg det väldigt svårt ut i början av serien, och på grund av busliv med elkablar och dylikt, fick vi avsluta de första mötena tidigare. Satan gör allt för att hindra oss, men Pris ske Gud, så tjänar vi en Herre som är starkare än satan, och det är Jesus! Det som från början verkade nästan hopplöst, har förändrats dag för dag och tältet fylls med längtande och törstande själar. Många "gammalkristna" har upplevt förnyelse, och det är flera avfallingar som lämnat sig åt Jesus på nytt igen. Inget möte är likt det andra, och det är med spänning och förväntan vi går mot avslutningen av serien, med midsommarkonferens här i Umeå. Varje kväll är böne-

tältet överfullt med längtande och sökande människor. Det är underbart att veta att Jesus fyller ALLA andliga behov!

Människan av idag saknar frid, glädje och andlig tillfredsställelse i livet, men när Jesus får fylla alla tomrum då blir det saligt. Talet om korset, som visserligen är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som blivit frälsta en Guds kraft, går ut till världens barn, och många människor är synbart gripna. Det står ju i bibeln, att Guds ord aldrig återvänder fåfängt. Det som är sått, skall ju också en dag bära frukt!

Förutom Norrlandsevangelisterna med *Lasse Johansson*, har vi sista veckan fått förstärkning från Finland av bröderna *Dan Bertlin* och *Edvin Björkegren*, samt *Göran Duveskog* från Småland. Bed till Gud för oss, att hans vilja får ske, och att Guds kraft får bli uppenbar även i fortsättningen. Kom också ihåg Evangelistkassan för övre Norrland

**Östen Dahlberg, Tenorvägen 33,
931 00 SKELLEFTEÅ
Pg. 38 62 01-8**

SUNDSVALL

Sundsvall kom att bli första platsen för vår tältmötesserie i mellersta Norrland. Av erfarenhet från tidigare år visste vi dock att framgången inte skulle bli lättvunnen, varför vi också var förberedda på att kampen stundtals kunde bli mycket hård. För att väcka sovan-

de kristna och rycka loss själar från synd och otro krävs det sannerligen uthållighet.

Tältet restes i en parkanläggning nästan mitt i centrum, varför tältets existens blev uppenbar för många. För att påminna om vår klara avsikt att verkligen vinna människor, delade vi ut tusentals traktater med vittnesbörd och en inbjudan till mötena, förutom att vi affischerade här och var i staden och annonserade i tidningen.

Vi som skulle ansvara för mötena var Gunno Anderzon, Karl-Georg Rognstad, Viveca Jillker och jag. Eftersom vi inte var så många, väntade vi oss en arbetsam tid framför oss. Med flera möten varje dag skulle vi inte få något större andrum. Det gick dock lätt igenom, när vi väl kom igång.

Mötena fick god tillslutning och kunde genomföras planenligt. Gång på gång fick vi höra uppskattande ord om mötena, vilket värmdde våra hjärtan.

— Det är en sådan trevlig atmosfär här, sade både ofrälsta och frälsta.

Därför kunde vi också se hur människorna återkom för att sitta ned och lyssna. Det var underbart att se, därför att vi hade trots allt gått in för att inte på något vis söka tala människor till behag utan

verkligen förkunna korsets budskap.

Vi sjöng och predikade och gav vad vi hade att ge. Påfallande ofta kom vi att tala om dom över synd och avfall. Gränsen mot världen markerades med skärpa. Klart och tydligt kom kallelsen att ljuda: Drag ut till honom utanför lägret! Fly för ditt livs skul!

För att verkligen nå ut till människorna med vårt budskap sjöng och vittnade vi varje dag på torget. När vädret var ogynnsamt, tog vi våra gitarrer och gick in i något varuhus. Var vi än var, mötte vi dock samma intresse. Man kände igen det enkla och värmande i evangeliet, och människorna stannade därför också upp för att lyssna.

Man kan i stort säga, att tältmötesserien i Sundsvall fyllt ett verkligt behov. Känslan av Jesu snara tillkommelse har blivit allt mer brännande och behovet att ställa sig till Guds förfogande har därför också blivit allt starkare.

Tältmötesserien i Sundsvall är snart slut, men för vår del återstår många tältmöten ännu. Närmast fortsätter vi till Norsjö, sedan Malmköping och Härnösand, varefter tältmötena avslutades i Karlstad.

Gustaf Jillker

PRENUMERERA NU

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer. Prenumerationspriset är: Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer 1:50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.	Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer ☐ kvartal 9 kr ☐ halvår 17 kr ☐ År ny prenumerant ☐ helår 33 kr Efternamn _____ Förnamn _____ c/o _____ Gata, Box, Postlåda etc. _____ Post-nr _____ Postanstalt _____	Frankeras ej M. R. betalar portot Till MIDNATTSROPET Pren.avd. Box 6177 102 33 Stockholm 6 Svarsförsändelse Konto nr 4745
---	--	---

JOHANNELUND...

forts. fr. sid. 19

Det var med sorg många gamla predikanter, som utbildats och upplevt Guds härlighet på Johannelund, tog emot beskedet.

Liksom EFS en gång flyttade från sina lokaler på Surbrunnsgatan till Johannelund, får Maranataförsamlingen från samma gata flytta dit. På ett förunderligt sätt upprepar sig historien.

Många böner har sänts till Gud från Johannelund, att detta ställe måtte förbliva en plats där Guds namn förhärligas och en plats som Gud håller sin hand över. Alla dessa förböner kommer oss till godo nu. Låt oss i tacksamhet bevara minnet av en läsarrörelse som kämpade för Guds Ords framgång, och låt oss be Gud föra dessa läsare som fastnat i kyr-

kans läromönster ut i frihet. Ut — ut, så att de åter kan höra när Herren talar.

Från klarhet till klarhet

Johannelunds förste rektor, *Waldemar Rudin*, hade genom bön till Gud kommit fram till att EFS borde börja missionsarbete i Ostafrika. I en redogörelse om detta, som han skrev till missionsvännerna, citerade han vad Mose vid ett tillfälle sade till Herren:

"Om Ditt ansikte, Herre, icke går med oss, så låt oss icke komma hädan av detta rum."

Så tillade han:

"Vi kunna icke gå längre än Han säger sitt ja."
Maranatavänner! Låt oss tacka för det som varit, men låt oss inte söka oss tillbaka dit. Låt oss bedja om Guds ansiktes ljus, och om nåd till att gå *framåt*, så att Johannelunds historik får gå från klarhet till klarhet.

Nu är det dags igen för:

MALMKÖPINGSVECKAN den 24 juli – 1 aug.

Det brasilianska eldsvittnet **Sebastian S Magalhoes** som presenteras i den här tidningen, kommer genom sin rika andliga utrustning att bli konferensdeltagarna till stor välsignelse.

Från Spanien kommer **Esperanza Lopez**, **Daniel Garcia**, m. fl. Missionärer från tre världsdelar kommer att delta. Det är **Elof Höglund**, Etiopien, **Doris** och **Ernst Högländer**, Brasilien och **Helge Berntsson**, Spanien.

Flera vittnen från våra grannländer skall delta, förutom en stor skara svenska vittnen, bland vilka vi kan finna predikantoriginalet **Axel R Olsson**, evangelisterna **Henry Holmberg**, **Lasse Johansson**, **Arnold Andersson** samt **Arne Imsen**.

Vi innesluter konferensveckan i våra förböner och träffas i Malmköping den 24 juli!

Maranatafolkets sommarkonferens

Appell inför bibelveckan:

»Våra barn måste vaccineras mot heden- domen i skolorna»

Text: Göran Graveleij

"Jesus är död och inte uppstånden", försöker en lärarinna övertyga en skolklass med små åttaåringar, som med idel öra lyssnar. I skolklassen finns emellertid en liten syster från Stockholms Maranataförsamling. "Jesus är uppstånden", svarar hon protesterande. "Jesus är död, upprepar lärarinnan. "Han är uppstånden", säger flickan utan att ge sig. Flickans envisa påstående att Jesus lever förde till slut med sig att lärarinnan körde ut den

lilla i korridoren för att hon där skulle skämmas. "Jag skäms för Jesu skull", sa flickan.

En av tältvakterna i Stockholm fann häromdagen ett stycke från mötestältet en 14-årig flicka. Hon satt i Tantolunden och bollade med en kapsel. Utmärslad, förstörd och rädd. Hon berättade om sig själv och sina många kamrater i förorterna som vid elva års ålder börjar hascha och sniffa.

Vaccin

Vilket alternativ har skolan att ge sina elever? Kan en undervisning om att vi ingenting annat är än djur, komma av fiskar, tillhörande apsläktet, verka positivt på ett ungt sinne? Kan en undervisning om att Jesus inte är uppstånden var till någon nytta? I biologi och religionskunskap kan eleven få en undervisning som för framtiden blir en förbannelse.

Nej det krävs en korrigering av levande kristna! Vi är glada att Jesus lever och för det alternativ som Han bjuder alla. Våra frälsta barn och skolungdomar är i sina respektive skolor förutom ett fåtal kristna lärare det enda som står för sanningen, och de behöver vår hjälp och vårt stöd. Deras uppgift är mycket betydelsefull, då ju grunden för framtiden redan läggs i skolåldern. Ingen framtid utan Gud! Våra barn behöver en effektiv vaccin mot materialismens kusliga sjukdom. De behöver en ordentlig kunskap om de bibliska grundsanningarna. Vi vet att Guds ord är och förblir auktoritet, och om våra barn blir väl införskatta i ordets sanningar, blir de orubbliga i sin tro och till stor välsignelse för sina kamrater.

Vi ses!

Nu kommer en studievecka för skolungar. Den blir en ypperlig vaccination av frälsta lärare som också är skollärare till yrket. De har således insikt om hur eleverna har det under sin skoltid. Biblisk undervisning och umgås med Gud och trossyskon skall bli en fast grund för skolungdomarna. Den bibelstudieveckan är välbehövlig, och kristna föräldrar med skolbarn bör utnyttja möjligheten att sända dit sina barn. Det gäller barnens framtid i en värld där ungdomar måste ta till alkohol-, narkotika- och kemikaliemisbruk för att orka med. Det är en gränslös nåd av Gud att vi får gå en helt annan väg, och kan erbjuda våra barn en framtid i glädje, harmoni och gemenskap med honom själv.

Skolungdomar! Gud har en fantastisk plan med era liv! Vi träffas på bibelveckan på det natursköna Johannelund och talar mer om detta. Jag är övertygad om att veckan kommer att ha en revolutionerande betydelse. På grund av det stora behovet har beslutet om denna vecka växt fram.

Göran Graveleij

SKOL- ungdomar

(i alla åldrar)

Välkomna till bibel-
veckan på JOHANNE-
LUND 9—15 augusti

Lärare (prel.): BJÖRNE
DAVIDSSON, ULLA-
BRITT SUNDLÖW, GÖ-
RAN GRAVELEIJ m. fl.

Mat och logi. Naturskön
miljö.

Priset kr 100:— för hela
veckan (inkluderar allt).

Föräldrar — ring snarast
för övriga uppl. och an-
mälan 08/25 51 28.

Arrangör:

Maranataförs. i Sthlm.

KENT...

forts. fr. sid. 20

Gud till hjärtat, och det kan bli välsignat, pris ske Gud. Jag har ställt mig till förfogande och är innerligt tacksam att han tog mig. Det som ingenting var det utvalde Gud.

Det är hunger efter Guds ord och det går att verka för Jesus rätt effektivt här nu, så min största önskan är att vi alla må verka så mycket som möjligt medan Spanien har sin tid. 2 Kor 6:2 Se nu är den välbehagliga tiden (för Spanien) se nu är frälsningens dag. Så nu meddelar vi denna frälsning, med förenade krafter, medan dagen varar. *Jesus kommer snrat! Bed för Spanien!*

ALBA...

forts. fr. sid. 21

klippa; min tillflykt har jag i Gud."

Mitt råd till er som läser detta lilla vittnesbörd är: Om ni inte ännu mottagit Jesus Kristus såsom er frälsare så gör det i dag, och förena er med skaran som är friköpt genom lammet utan fläck; vår Herre Jesus Kristus. Med hans hjälp arbetar jag nu i hans skördar, tillsammans med evangelisten jag förut talat om och som nu är min man /Kent/. Vi är mycket lyckliga i det överflödande livet som Jesus giver oss.

Ärat vare Herrens namn till evig tid! Amen.

Traktat-skiva

"Om jag ägde allt, men inte Jesus"

sång av

CHRISTINA SONESSON

Musik och kort appell: Västkostteamet
Lämplig för massspridning bland ofrälsta
— ett vittnesbörd till den du inte når.

Pris 1:50 kr st., 10 st. 12:50 kr med moms

Orderadress:

MR:s Bokörlag AB

Box 6177

102 33 Stockholm

Tel. 08/25 51 28

Sänd mig mot postförskott

..... ex. av traktat-skivan.

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

O, jag är trött...

*O, jag är trött Men Du känner Herre
Min nöd och strid på den väg jag går
Du vet o Herre när hjärtat lider
När kinden fuktas av sorgens tår
Du är min klippa min enda tillflykt
I rolös värld uti nöd och natt
O Herre kär du som allting känner
O giv mig mer av Din segerkraft*

*När trött jag dingnar av alla bördor
som jag som vandringsman bära får
Och när allt jubel mig syns så fjärran
Så vet jag att du dock med mig går
O du som känner mitt hjärtats oro
för dig är intet o Gud fördolt
Nej, allt o Herre ser dina ögon
Du manar gott för mig tänk så stort*

*Och snart får bruden som troget kämpat
för Jesu räkning få vila ut
O detta löfte vår nöd har dämpat
Ty alla striderna då är slut
Då får vi vara i pilgrimsskaran
Och sjunga "Herre Din är all makt"
O pris ske Lammet som övervunnit
Igenom blodet all onskans makt*

*Då får vi lyssna till änglasången
Och njuta friden i evighet
Och ständigt där vara nära Jesus
Som oss Har vunnit en härlighet
Det hoppet fröjdar oss så härnere
när striden synes oss lång och svår
så därför lyfter vi blicken uppåt
och torkar av varje sorgens tår*

GUNNEL BERGGREN

ÖREBRO

TRAKTATER från MR-förlaget

Vad gör du för att vinna din nästa för Gud? Vet de som bor i samma höghus, samma kvarter, samma by

LÄS HÄR
HUR
EN
SPETÄLSK
BLIR
GJORD
HELBRÄGDA
AV
JESUS
KRISTUS

ROGELIO PARILLA

INDIVIDENS
BEFRIELSE

som du om att de har en människa i sin närhet som tror på Jesus?

Det är semestertid nu. Du kanske reser bort, träffar nya människor; rastlösa, ångestladdade människor som kan få en vägledning till frid genom en personligt överlämnad traktat. Utnyttja din tid till att evangelisera!

MR-förlaget presenterar här ett urval traktater som är mycket lämpliga att använda vid själavinnararbetet.

INDIVIDENS BEFRIELSE

En traktat som belyser människans situation i världen och hennes möjlighet till befrielse och frälsning. Brännande aktuell den här tiden.

Pris: 100 st för 5: —

SPETÄLSK BLIR HELBRÄGDA-GJORD

En västindier ger här en gripande skildring av hur han upplever helbrädagörelse och frälsning.

Pris: 100 st för 4: 50

DET GÄLLER DIG!

Traktaten som ställer människan inför allvaret: Himmel eller helvete. Nu är det frälsningens dag. Enkel. Mycket bra i själavinnararbetet.

Pris: 100 st för 3: —

ALLT KAN BLI DITT

Liten och behändig. Lättläst. Redogör sakligt för frälsningens väg. (4-filig.) Mycket populär bland själavinnare.

Pris: 100 st för 6: —

BLI SOM ETT BARN

Rikt illustrerad. Har ruta för mötesannonsering. Tvåfärgstryck.

Pris: 100 st för 5: —

Priserna är inklusive moms.

Sänd mig mot postförskott:

.... st "EN SPETÄLSK BLIR	 st "ALLT KAN BLI DITT"
HELBRAGDAGJORD	 st. "BLI SOM ETT BARN"
.... st "INDIVIDENS BEFRIELSE"	 st "DET GÄLLER DIG"

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB
Box 6177
102 33 Stockholm
Tel. 08/25 51 28

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:

Det gäller Dig! Fräls eller förlorad — Himmel eller Helvete?

"Alla häre vi syndat och äro i saknad av förligheten från Gud." (Rom. 3:23)

Vad skall Du göra för att bli frälst?

Bekänn Din synd (1 Joh. 1:9) — Trö på Jesus (Apg. 16:31). Han har束tt

Din synd och dömt dödt (1 Pet. 2:24) — Alla ha som dömt dödt

Vad skall Du göra för att gå evigt förlorad?

Ingivning — förkört häre som förlorad — ejat under himlen på allra

och evigheten — her vittne utan Jesus Kristus.

När kan Du bli frälst?

"NU ÄR FRÄLSNINGENS DAG" 2 KOR. 6:2

- FRID
- GLÄDJE
- BEFRIELSE
- TRYGGHET
- HARMONI

Allt

kan bli ditt!

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

BILAGA MEDFÖLJER

Maranatafolket

I urkristen tid fanns inte ens embryot till de många anordningar den kommande utvecklingen skulle nödvändiggöra i en allt mer katoliserad, och så småningom till statsreligion degraderad kristendom. Orsaken var att församlingen levde och verkade med mycket kort perspektiv. Dess uppståndelsereligion med andedops-upplevelse gjorde de första kristna entusiastiska och världsfrånvända. De väntade Jesus i sin generation, varför verksamhetens yttre ram ter sig provisorisk och primitiv. Där Anden är, finns evigheten och oändligheten. Tusen år blir som en dag och en dag blir såsom tusen år. Det är Andens omedelbara närvaro, som ger församlingen överflödande liv och hjälper henne att på rätt sätt prioritera uppgifterna och transformera den tillkommande världens krafter.

— — —
Aposteln Paulus är ett exempel på denna, av uppbrottsstämning starkt påverkade, livsinställning. Då han undervisar församlingen

i Tessalonika om Herrens tillkommelse, talar han i tredje personen om "de som äro avsomnade", men i första personen om "vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar". I den intensiva förbudan förblev han ända till slutet. Väckelsekristendomens mest framträdande kännemärke är den starka betoning av Jesu omedelbara återkomst. Tidsbegreppen förlorar helt sin betydelse då evigheten genom Andens förmedling strålar fram som en levande och gripbar verklighet. I denna verklighetsnära kristendom förkroppsligas det övernaturliga i församlingsgemenskapen. Livet får enkla, direkta och personliga uttrycksformer. Organisation blir oväsentlig eller helt överflödig. Det är då tyngdlagens religiösa motsvarighet dragit ner kristendomen på föreningsplanet, kopulationen med inomvärldsliga stormakter blir möjlig, och organ födes fram, ur vilka prästhierarki och ämbetskyrka emanerar.

ARNE IMSEN

(Ur boken Frukta Frihet)